

Motion till riksdagen

1989/90:Ub146

av Görel Thurdin (c)

med anledning av prop. 1989/90:90 om forskning

Att satsa på rehabilitering är en vinst på lång sikt – såväl för den enskilde som för samhället. Rehabiliteringen eller eftervården kan ta sig olika uttryck beroende på individens skador och behov.

Vanliga skador som kräver rehabilitering uppstår genom fysisk belastning och monoton i arbetet eller genom att arbetet i sig är farligt. Skadorna ger i hög utsträckning upphov till ökad sjukfrånvaro och förtidspension. Det är framför allt kvinnorna som drabbas.

Andra skador som kräver en ofta lång och tålmodig rehabilitering är de som blivit följderna av trafikolyckor. Offer för trafikolyckor skulle inte behöva vara offer för resten av livet om rehabiliteringen fungerade som den skulle och fick de medel som behövs.

En särskilt vanligt förekommande skada är ryggbesvären. Dessa besvär svarar för en stor andel av alla sjukskrivningar. I en tidigare motion har jag påtalat behovet av en heltäckande kartläggning av de olika typer av forskningsprojekt som på längre eller kortare sikt kan bli av betydelse för rehabiliteringen av ryggskadade. Någon samlad forskning på basnivå kring dessa frågor existerar inte. Motivet för att inte föreslå någon åtgärd var enligt socialutskottet (SoU 1986/87:28) att regeringen redan föreslagit medel till handikappforskningen. Detta är inget försvar för att inte agera. Vad som avses är nämligen inte enbart forskning och rehabilitering avseende ryggskador sett ur ett handikapperspektiv utan sett utifrån var och en av oss som någon gång under livet drabbas av ryggbesvär.

Den nu aktuella forskningspropositionen medger att liknande krav ånyo framställs: socialstyrelsen bör få i uppdrag att kartlägga och analysera forsknings- och rehabiliteringsbehoven på detta område. Vad här anförts om behovet av kartläggningen och inriktningen av forskningen bör ges regeringen till känna.

Ingen rehabilitering kan vara riktigt verkningsfull om inte vårdpersonalen har en adekvat utbildning. Detta gäller inte minst läkarna som under sin utbildning bör få fördjupad kunskap om rehabilitering inom ramen för ortopedin. Sjukgymnasternas utbildning på rehabiliteringslinjen bör göras längre för att deras kompetens och kunnande ytterligare skall förstärkas. En förlängd utbildning ger rehabiliteringsfrågorna större tyngd och status. Sjuksköterskeutbildningen bör kompletteras med ökad utbildning om rehabilitering. Vad här anförts bör ges regeringen till känna.

Hemställan

Mot. 1989/90

Ub146

Med hänvisning till det anförda hemställs

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av forskning och rehabilitering avseende ryggskador.¹]

1. att riksdagen hos regeringen begär en översyn av utbildningar inom vårdområdet i enlighet med vad som anges i motionen.

Stockholm den 20 mars 1990

Görel Thurdin (c)

¹ 1989/90:So37